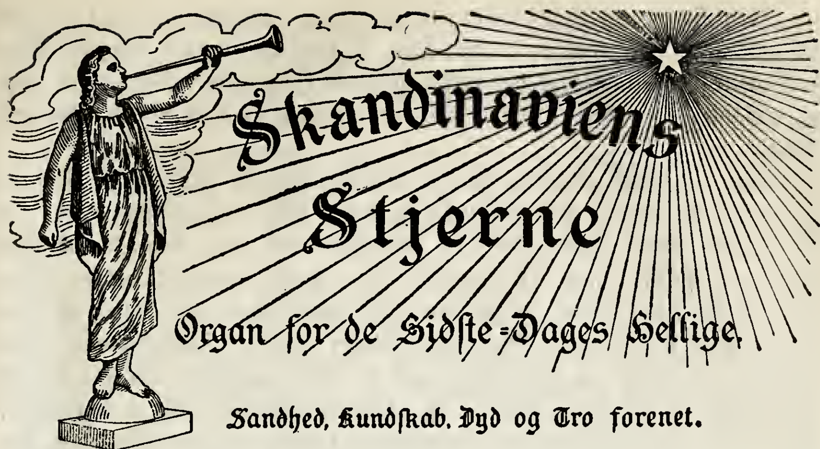


Nummer 14	15. Juli 1911	60. Aargang

Dømmer ikke.

(Af William George Jordan.)

—

Der behøves kun een Egenskab for fuldstændig at kunne forstaa Karakter, og hvis et Menneske besidder den, kan han „vove sig til at dømme Andre". Denne Egenskab er Alvidenhed.

Mange Mennesker studere Karakter paa samme Maade, som en Korrekturlæser stirrer paa et stort Digterværk: Hans Øre er døvt for Liniernes majestætiske Musik, og hans Øjne ere blinde for den magiske Fantasi, som Komponistens Geni har fremmanet; Korrektøren er nemlig helt optaget af at søge efter et omvendt Komma, et fejlagtigt Spatium eller et forkert Bogstav. Hans Opgave er alene den at finde mulige Ufuldkommenheder og Fejl.

Mænd, som rose sig af deres Dygtighed i at opdage de svage Punkter: Forfængelighed, Uærlighed, Usædelighed og Andres Ubetydelighed, tro at forstaa Karakter, men de kjende den kun delvis. De kjende kun Dybden, til hvilken Mennesker kunne synke, men ikke Højden, til hvilken de kunne naa. En Optimist er en Mand, som har været heldig nok til at omgaas Menneskeheden uden derfor at blive en Cyniker (bister og raa).

Vi se aldrig den Skive, paa hvilken en Mand her i Livet sigter; vi se kun den, han træffer. Vi dømme efter Resultaterne og forestille os en Uendelighed af Motiver, som vi antage nødvendigvis maa have været i hans Sind.

Men siden Skabelsens Morgen har ingen Dødelig været i Stand til at leve et saa rent og nobelt Liv, at han har kunnet undgaa Misforstaaelse og fejlagtig Bedømmelse af hans Omgivelser. Det er umuligt at opfange et aldeles korrekt Billede gjennem et konkavt eller konvext Spejl.

Naar et Uheld tilstøder En, er der ofte Nogle, som sige: „Det er en Straf til Dem." Hvorfra veed de det? Har de maaske luret ved Paradisets Port? Naar Sorg og Modgang møde os, betragte vi dem ofte som Pakker med fejl Adresse, der skulde være afleverede andre Steder. Vi passe altfor meget paa vor Nabos Have og forsømme derved at luge i vor egen. Man har fundet Flasker flydende paa Søen Tusinder af Mile fra det Sted, hvor de bleve udkastede. De ere blevne omtumlede af Vinde og Vover og af Havstrømmene førte i Retninger, som ingen kunde drømme om. Saaledes kunne ofte vore tankeløse Udtalelser og Bedømmelser angaaende Andres Karakter ved uforudsete Midler bringe Sorg, Elendighed og Skam over den Uskyldige. Og Udtalelserne vare maaske slet ikke mente saaledes, som de af Andre opfattedes eller udlagdes.

Et foragteligt Smil, et usympatetisk Skuldertræk eller en overmodig, haanende Taushed kan i et eneste Minut ruinere det hæderlige Navn og Rygte, som en Mand eller Kvinde i aarevis har stræbt at bevare. Ligesom en eneste Bevægelse af Haanden kan ødelægge det zarte Væv, som Edderkoppen har spundet, og i hvilket hver Traad er kommen fra dens egen Krop, medens hele Universets forenede Kræfter ikke kunne gjengive det sit oprindelige Udseende. Vi behøve ikke at dømme nær saa meget som vi tro. Vor Tid har en Tilbøjelighed til at dømme hastigt, og denne frygtelige Tilbøjelighed faar stadig Næring ved Hjælp af den sensationelle Presse i alle Lande. 24 Timer efter et Mord viser det sig ofte vanskeligt at finde Mænd nok til en Jury — Mænd, som ikke allerede have dannet sig en Mening om Morderens Uskyld eller Brøde, og som derfor ere uskikkede til at dømme i Sagen. De ere i de fleste Tilfælde paavirkede af de i højeste Grad partiske Fremstillinger, som de have læst, og de ere allerede sikre paa, hvem der er Morderen, og have allerede for sig selv forhørt og domfældt ham. Vi høre Referenter fremsige deres Mening med en Sikkerhed, som om de havde haft Livets Bog udbredt foran sig. Hvis Agnostens Opfattelse om Livet noget Steds kommer smukt til Anvendelse, saa er det, hvor Andre skulle dømmes. Thi det at have Mod til at sige: „Endnu veed jeg Intet; jeg maa vente, indtil der foreligger stærkere Beviser; jeg maa først høre begge Parter, inden jeg kan træffe min Afgjørelse" — det er den højeste Form for Menneskekjærlighed.

Det falder underligt, at vi her i Livet tilstaa enhver Forbryder Ret til at blive underkastet et upartisk Forhør, medens vi domfælde

vore dyrebareste Venner alene paa tilfældige Indicier, hvorved alt Liv blegner, Haabet synker for vore Øjne, og de gyldne Skatte af behagelige Minder forvandles til ubarmhjertige Bebrejdelser og Tab, som martre os med skrækkelige Lidelser. Vor hastige Dom, som maaske nogle Minutters Forklaring kunde have forandret, har mulig skilt kjære Venner for hele Livet. Men hvis vi kunne blive saa uretfærdige mod dem, vi have elsket, hvor meget mere uretfærdige kunne vi da ikke blive mod Andre!

Lad os derfor ikke vove ved vor Dom at forøge Andres Pine og Byrder. Dersom vi ville hindre vore Læber i at tale, maa vi kontrollere vort Sind, og vi maa helt ophøre med at opkaste os til Dommere over vore Medmennesker. Lad os udrydde Stolthed, Hidsighed, Personligheder, Fordomme og Smaaligheder fra vort Sind, og højere og renere Følelser ville da strømme ind i vor Sjæl, ligesom Luften fylder det tomme Rum. Lad os være overbærende i vore Domme og heller fremdrage det slumrende Gode i vore Medmennesker end udfinde skjulte Onder. Dersom vi ville opnaa den fulde Herlighed af vor Religion, lad os da benytte det Motto, som gaves af den højeste Menneskekjærlighed: „Dømmer ikke!"

Et interessant og betydningsfuldt Brev.

Nedenstaaende Brev er os velvilligt overladt til Oversættelse og Gjengivelse i „Stjernen" af vor gamle Ven og Kampfælle, Advokat Carl M. Nilsen fra Salt Lake City, Utah, som for Tiden opholder sig paa Besøg i sin Fødeby, Kristiania, Norge. Dette Brev har været os til stor Gavn i den anti-mormonske Kamp, som er foregaaet her i Kjøbenhavn, og det virkede højst generende overfor H. P. Freeces giftige Usandheder om, at Loven i Utah ikke kunde ske Fyldest, fordi baade Dommere og andre af Lovens Embedmænd alle vare Mormoner og saa' igjennem Fingre med Overtræderne. Ved at læse Spørgsmaal 4 og Svaret derpaa vil Læseren finde Sandheden.

Spørgsmaalene ere fremsatte af Broder Nilsen til De Forenede Staters offentlige Anklager for Staten Utah, og Svarene ere givne af denne den højeste Autoritet i Utah. Under Brevet har han egenhændigt sat sit Navn og sin officielle Værdighed. Overfor denne Kjendsgjerning var Hr. Freece fræk nok til i det lukkede Møde, vi omtalte i sidste Nr. af „Stjernen", at paastaa, at Mr. Booth var Mormon og derfor medinteresseret i Mormonernes Skurkestreger. Men Pressens Repræsentanter undersøgte selv Brevet og fandt, at det var ægte, og derved faldt Hr. Freeces Paastand helt til Jorden.

For at være sikker paa, at Mr. Booth ikke tilhører Mormonerne, telegraferede Redaktionen til Br. Nilsen i Kristiania og fik telegrafisk det Svar, at Hiram E. Booth ikke er Mormon.

Brevet lyder i sin Helhed saaledes:

Salt Lake City, Utah, den 29. Maj 1911.

E. M. Nilsen,
Norsk Vice-Konsul,
Salt Lake City, Utah.

Kjære Herre!

Deres Brev med Forespørgsel, om jeg vil besvare de deri fremsatte Spørgsmaal, har jeg nylig modtaget og vil herved oplyse, at jeg med Beredvillighed vil besvare samme.

1. Er det sandt, at der i Utah findes en politisk Organisation, som kaldes „The Federal Bunch", og som kontrolleres af Mormon-Præstedømmet?

Navnet „Federal Bunch" er af politiske Modstandere givet de Forenede Staters Embedsmænd, som tilhøre det republikanske Parti i Utah. Jeg har selv i mange Aar været en aktiv Republikaner, og jeg var Medlem af det øvre Kammer i den sidste territoriale lovgivende Forsamling og tog virksom Del i det republikanske Partis Politik. Jeg blev af nævnte Parti valgt til Medlem af det første Statssenat i Utah og virkede der 1896. Præs. Theodore Roosevelt udnævnte mig til De Forenede Staters offentlige Anklager for Utah Distrikt, og i 1910 fornyedes min Udnævnelse af Præs. William H. Taft. — I alle disse Aar har Mormon-Præsteskabet aldrig forsøgt paa at paavirke mig hverken politisk eller i Embedsliv. Jeg har været absolut fri i at udøve alle mine Embedspligter, og i mine politiske Anskuelser har jeg været ligesaa fri som noget andet Medlem af det republikanske Parti hvorsomhelst i de Forenede Stater. Hvis saadanne Beskyldninger ikke gjentagende vare blevne udslyngede af vore politiske Modstandere i Utah, vilde jeg anse Spørgsmaalet altfor taabeligt og latterligt til at besvare.

2. Dersom en saadan Organisation existerede, vilde det da blive muligt for Borgerne i Deres Stat at vælge en eneste Embedsmand uden dette Forbunds Sanktion?

En saadan Organisation existerer ikke og kan ikke existere. Utahs Borgere have den samme Ret, besidde den samme Frihed og udøve den ved Valg af Embedsmænd ligesom Borgere i enhver anden Stat i Unionen.

3. Have Borgerne i Deres Stat den samme Frihed til at vælge deres Embedsmænd, uanset deres religiøse Tro, som Borgere have i andre Dele af Unionen?

Borgere i Staten Utah have den samme Frihed og den samme Ret

til at vælge de forskjellige Embedsmænd som Borgere i enhver anden Stat i Unionen, uanset Embedsmændenes religiøse Tro.

4. Er det Sandhed, at Dommerne i Utahs Højesteret alle ere Ikke-Mormoner, og at de fem Dommere i Salt Lake Amtsret (County) alle ere Ikke-Mormoner?

Alle Dommerne i Højesteret i Staten Utah ere Ikke-Mormoner, og fire af de fem Dommere i Amtsretten (County) ere Ikke-Mormoner.

5. Er det ifølge Deres Opfattelse Sandhed, at Mormonkirken udsender unge Missionærer fra Utah i den exclusive Hensigt at overtale unge Piger i de gamle Lande til at emigrere til Utah?

Det er ikke Sandhed, at Mormonkirken udsender Missionærer fra Utah til Norge eller noget andet Land i Europa for at overtale unge Piger fra de gamle Lande til at rejse til Utah. Jeg forstaar det saaledes, at Mormonkirken udsender Missionærer over hele Verden for at prædike Evangeliet, som den forstaar det, og ikke i den Hensigt at lokke unge Piger til Utah, men for at vinde Mænd og Kvinder hvorsomhelst til at tro og annamme den kristne Religion, saaledes som den læres ifølge Mormonernes Opfattelse, og derfor er det ikke Hensigten at sikre sig Piger eller Kvinder til polygamiske Hustruer i Mormonkirken.

6. Er det ikke Deres Pligt som offentlig Anklager (Prosecuting Attorney) for De Forenede Stater for Distrikt Utah at haandhæve Loven, ikke alene mod Mormonkirken, men ogsaa mod dens Missionærer, hvis saadanne Handlinger finde Sted?

Det er en Del af mine Pligter som offentlig Anklager for Utah alvorligt og eftertrykkeligt at udøve Loven mod enhver Missionær eller anden Person, som bringer nogen Pige eller Kone fra hvilketsomhelst fremmed Land til Utah i umoralsk Hensigt. Jeg har beklædt dette Embede i næsten fem Aar, men jeg kjender ikke et eneste Tilfælde, hvor en Mormonmissionær eller noget andet Medlem af Mormonkirken har bragt nogen Pige eller Kone til Utah fra fremmede Lande i umoralsk Hensigt, og jeg tror ikke, at noget saadant nogensinde har fundet Sted.

7. Vilde ikke Overtalelsen af unge Piger fra de gamle Lande og den Behandling, de ifølge europæiske Blade nyde i Utah, komme ind under De Forenede Staters Love mod hvid Slavehandel og blive grundigt straffet?

Overtalelse af unge Piger fra fremmede Lande til Utah i umoralsk Hensigt er en Overtrædelse af De Forenede Staters Lov, vedtaget i Kongressen den 20. Februar 1907 (34 Statutes at Large 892). § 3 i samme Lov bestemmer bl. a.: Indførsel af nogen fremmed Kone eller Pige til De Forenede Stater til Prostitution eller i anden umoralsk Hensigt er herved forbudt, og hvosomhelst, som direkte eller indirekte importerer eller forsøger at importere til De Forenede Stater nogen fremmed Pige eller Kone til Prostitution eller i anden usædelig Hensigt,

skal i hvert Tilfælde findes skyldig i Forbrydelse, og dersom Vedkommende findes skyldig, skal han straffes med Fængsel i ikke mere end 5 Aar og en Bøde, ikke større end 5000.00 Dollars. Alle offentlige Anklagere i De Forenede Stater anvende denne Lov meget strengt, og en Person, uanset hans religiøse Tro, som fører nogen Kvinde til De Forenede Stater i umoralsk Hensigt, vil blive sagsøgt og straffet i De Forenede Stater. Den „hvide Slavehandel"s Lov anvendes kun, naar nogen søger at overtale, lokke eller bedrage Piger fra een Stat til en anden i umoralsk Hensigt. Denne Lov anvendes strengt i Staten Utah, uanset hvem Overtræderen er.

8. Har De boet i Utah i længere Tid, og har De i den Tid dannet Dem noget Begreb om, hvorvidt Mormonerne i Utah som et Hele ere ligesaa lovlydige som andre, og om Lovene mod Usædelighed og Polygami anvendes, hvor Overtrædelser af dem finde Sted?

Jeg har boet i Staten Utah i mere end 22 Aar; jeg kom til Utah i December 1888 og har boet her hele Tiden siden. Det er min Overbevisning, at Mormonfolket som et Folk besidder dyb Agtelse for Landets Love, og at de høre til de mest lovlydige Folk i De Forenede Stater. Mormonfolket selv er stemt for Lovens fulde Anvendelse imod al Umoralitet. I mange Aar var Polygami en Del af Mormon-Religionen, men i 1890 udstedte Mormonkirkens Præsident, Wilford Woodruff, et Manifest, som ophævede Polygami. Jeg har Grund til at tro, at der har været nogle enkelte, spredte Tilfælde af den Natur; men jeg tror ogsaa, at ingen saadanne Ægteskaber ere foretagne med Kirkens Sanktion siden 1890, og i den nærværende Tid indtager Kirkens Præsident en bestemt Stilling imod Polygami. Adskillige Mænd, som have beklædt fremragende Embeder i Kirken, ere blevne afsatte, fordi de enten selv have giftet flere Hustruer eller viet andre til saadanne. Det er nu min Overbevisning, at Polygami er ligesaa dødt som Slaveri, saa at enhver polygamisk Vielse, der herefter finder Sted, vil blive straffet baade i Stat og Kirke. I mange Stater i Unionen forefalder der Bigami, og i Utah forvexles saadanne Ægteskaber ofte med Polygami; derved fremkommer Raabet om saa mange ulovlige Ægteskaber i Utah. Jeg nærer ikke den fjerneste Tvivl om Mormonkirkens Embedsmænds ærlige Overholdelse af Loven mod Polygami. Enhver Mand, som bringer en Kvinde fra fremmede Lande til De Forenede Stater for at leve med hende som en plural Hustru, vil ikke alene banlyses af Mormonkirken, men vil ogsaa blive betragtet som en Overtræder af Kongresloven som før nævnt."

Med særdeles Agtelse,

Hiram E. Booth,
United States Attorney for Utah.

Præstedømmet og dets Betydning.

(Af Præsident Joseph F. Smith.)

„Præstedømmet, som vi holde, er af den største Betydning, fordi det er Guds Myndighed og Magt. Det er en Autoritet, som Himmelen har gjengivet Mænd paa Jorden i de sidste Dage ved Betjening af Engle, som kom med Myndighed fra Gud til at give hans Præstedømme og dets Magt til Mænd i Kjødet. Jeg siger, at Præstedømmet, som er vor himmelske Faders Agent, holder Nøglerne til Englebetjening. Hvad er en Nøgle? Det er Privilegier og Rettigheder, som komme med og tilhøre Præstedømmet, at have Kommunikation med Gud. Er ikke det en Nøgle? Jo sikkert er det saa. Vi nyde maaske ikke saa meget Velsignerne af disse Nøgler, men Nøglen er i Præstedømmet. Det er en Rettighed at nyde Samkvem med Himmelen, og det er vort Privilegium og vor Autoritet at administrere Evangeliets Ordinancer, at prædike Omvendelsens Evangelium og Begravelsens Daab til Syndernes Forladelse. Det er en Nøgle. I, der holde Præstedømmet, have denne Nøgle eller Myndighed, Rettighed, Magt eller Privilegium til at prædike Jesu Kristi Evangelium, hvilket er Omvendelsens Evangelium og Begravelsens Daab til Syndernes Forladelse — en overmaade vigtig Ting. Der findes ikke i Dag — saa vidt mig bekjendt — i nogen anden Kirke en Præst paa Guds Fodstol, der har en lignende Myndighed som dem i Jesu Kristi Kirke af Sidste-Dages Hellige, og som besidde Nøgler til Engles Betjening. Ikke een holder et saadant Præstedømme. I denne Kirke ordinere vi unge Drenge, 12 Aar gamle, til et saadant Præstedømme, som holder Nøglerne til Englebetjening, til Omvendelsens Evangelium og Begravelsens Daab til Syndernes Forladelse. Jeg gjentager det: „Der findes ikke noget Sted i Verden en Præst, som besidder dette Præstedømme med dets Magt og Myndighed. — Hvorfor ikke? Fordi de ikke have erkjendt og annammet Evangeliet og derfor heller ikke annammet Præstedømmet ved Haandspaalæggelse af dem, som have Myndighed til at meddele det."

Dersom det at gjøre var ligesaa let som at kjende det, jeg bør gjøre, da vilde Kapeller blive Kathedraler og Fattigmands Hytte Prinsens Palads. Jeg kan lettere lære tredive Mennesker det, som er godt at udføre, end at være Een af de Tredive til at følge min egen Lærdom.

— Shakespeare. —

Den Mand, vi belo i Gaar, respektere vi i Dag.

Ingen Kjærlighed er mere varig end Egenkjærlighed.

Lørdag den 15. Juli 1911.

Hans Peter Freece.

Lidt om Mormonernes frækkeste Bagvasker.

—

Da Navnet Freece i de sidste Maaneder har figureret overmaade hyppigt i de skandinaviske Blade under Omtalen af den anti-mormonske Bevægelse, der har optaget Folket i saa høj Grad, vil det sikkert interessere vore Læsere at faa lidt at vide om, hvem denne Mand er, samt om hans selvvalgte Mission og dens Hensigter. —

Vi gjengive her, hvad »Richfield Reaper«, et Ugeblad, der udkommer i det Couty eller Amt, hvor Freece og hans Familie har hjemme, skriver. I nævnte Blad for Torsdagen den 28 Maj 1908 findes en Artikel med Overskriften: „Ondskabsfulde Usandheder. Hans Peter Freece fra Salina fortæller dem.“ — „Forsøger at tilvejebringe Penge til at fuldende sine Lovstudier ved at nedsætte sin Stat.“

»Tribunen« for Mandag indeholder en Artikel efter »New York Herald« for 17. Maj, som har mere end almindelig Interesse for Folket i dette County, da den omtaler Folk og Ting, med hvilke mange af os her ere vel bekjendte. Det fremgaar af nævnte Artikel, at en vis Hans Peter Freece befatter sig med at udsprede onskabsfulde Løgne om Venner og Naboer i Sevier County. Det forstaar sig, Ingen, som kjender Hans Peter, vil yde ham den ringeste Opmærksomhed, men han lægger sig efter at føre Staten New Yorks lettroende Publikum bag Lyset ved sine Historier om Mormonismens Afskyeligheder for derved at erhverve sig Penge til at fortsætte sine Lovstudier, hvorefter han har til Hensigt at komme tilbage hertil og med Kundskab til Loven og Profeterne reformere alt her i Utah.

Hans er en rigtig „Luller“, naar det kommer an paa at lyve om sine Venner, men det er en Fordel for Mormonkirken, at en saadan Humbugmager ikke tilhører den. Han siger bl. a.: „Missionærerne sende Rapporter til Utah angaaende min Virksomhed, hvilket fremkalder Had mod min Fader, Søster og Brødre, som vedblivende bo der. Mig have de truet med personlige Voldsomheder, dersom jeg vover at vende tilbage til Utah, og den ene af mine Brødre er gjentagende bleven overfaldet; min anden Broder blev tvungen til at forlade Højskolen, da Mormonmyndighederne lode ham forstaa, at han ikke kunde være Lærer der, saalænge jeg modarbejdede dem. I Begyndelsen frygtede min Fader, at det var farligt for mig at fortsætte, men nu er han bleven fortrolig dermed.“

For dem, der ere bekjendte med Hans Peters Familieforhold, lyder

jo den Medynk, han nærer for sin Fader, meget rørende; men der findes nok ogsaa dem, som bestemt paastaa, at den gamle Freece ikke altid har faaet Trøst, Hjælp, ejheller engang skikkelig Behandling af den mest navnkundige Pode af Huset Freece. Folket i Byen Salina har aldrig hørt om, at hans ene Broder er bleven overfaldet. Formodentlig er den Broder, han sigter til, Dan Freece. Det er sandt at han havde et Sammenstød med en „Mormon" for nogle Aar siden der i Byen, og at der om Dan kan siges Ting, der ikke vilde lyde godt i New York-Folkets Øren og heller ikke være særlig flatterende for Hans Peter. Nærmere Oplysning desangaaende kan erholdes hos Skolen, hvor Hans Peter har faaet sin Uddannelse.

Hans har en Søster, som er praktiserende Læge i Salina, og man kan med Sikkerhed sige, at mere end Halvdelen af hendes Patienter ere „Mormoner". Dette ligner ikke Forfølgelse, eftersom der findes mange dygtige Læger i dette County, som „Mormonerne" kunde give deres Søgning, og netop i den samme By er der en udmærket Læge, som altid har været en varm Ven af „Mormon-Folket", skjøndt han ikke selv er Medlem af Kirken. Dersom derfor Hans Peter taler Sandhed, da vilde jo en stor Del af den Praxis, som hans Søster har, være overført til Dr. West.

Den Broder, om hvem han meddeler, at han er bleven afvist fra Højskolen, er sandsynligvis Iler Freece, som for Tiden er Rektor for Salina Skole. Denne Stilling fik han, da C. A. Mattson, en Mormon-Biskop, fratraadte den, og en Del af hans Arbejde som Rektor er at assistere ved Højskolens Gjerning. Han er ogsaa engageret for næste Aar og er meget afholdt i Salina. Dette synes ikke at tyde paa, „at han af Mormonmyndighederne er bleven tvungen til at forlade Højskolen". Hans Peter er en ondskabsfuld Løgner! Han siger, at han er bleven truet med Voldsomheder. Det er ogsaa Løgn; og dersom nogen fortjente en korporlig Afstraffelse for at belyve og nedrakke en hel Kommune, da er det Hans Peter.

Her er en anden af hans bevidste Løgne: „H. P. Freeces Fader er Peter Freece, som rejste til Utah tidligt i 50'erne; han vandrede til Fods hele Vejen fra Iowa og trak en Haandkærre, hvori alle hans jordiske Ejendele fandtes. Han blev venligt behandlet af Brigham Young, blev en „Mormon" og forfremmedes i Kirken. Da Brigham Young havde en Aabenbaring om, at Mormonernes Ejendele skulde sættes under en „interesseret Kommune", blev Freece udset til at have Opsyn med Oplagshuset, men da Brigham fik en anden Aabenbaring, der paabød, at alle Ejendelene skulde tilfalde ham som et personligt Tilgodehavende, begyndte Mr. Freece at tvivle paa »Mormonismen". Han havde to Hustruer; den anden Hustru var en ung Kvinde, som af Mormon-Ældster var bleven overtalt til at forlade sit Hjem i Danmark, og som

af Freeces første Hustru blev opfordret til at gifte sig med hendes Mand. Denne anden Hustru er Hans Peters Moder. Nogle Aar efter Drengens Fødsel blev Faderens Tvivl angaaende Mormonismen fuldstændig, og da han en Dag trættedes med Brigham Young og hans Allierede, blev han slæbt ud fra Tabernaklet og rullet i Mudderet. Men da skilte han sig fra baade Mormonismen og Polygamiet og valgte sin anden Hustru som sin eneste legale Hustru."

I et Interview, som Bladets Repræsentant havde med Peter Freeces første Hustru, der bor her i Salina, samlede han følgende Fakta vedrørende Peter Freeces Udelukkelse:

Han forenede sig med Kirken i Danmark og emigrerede til Utah 1859. Paa Vejen blev han ombord paa Skibet „Tepscot" gift med Anne Margrete Jensen den 17. April 1859. Sammen med hendes Forældre rejste det nygifte Par over Sletterne med Haandkærrer. Freece fik Feber og maatte plejes det meste af Vejen. Efter Ankomsten til Salt Lake City opholdt han sig der i flere Uger, medens hans unge Hustru, der ogsaa havde faaet et Anfald af Feber, gjenvandt sit Helbred. De flyttede derefter til Ephraim, hvor de havde Venner. Efter to Aars Forløb flyttede de til Gunnison, og de boede der sex Aar, hvorefter de flyttede til Scipio. Her var det, at Freece tog sin anden Hustru; hun blev ham ikke given af hans første Hustru; men de holdt af hinanden. Det var ogsaa her, at den „interesserede Kommune" eller, som den i Utah ogsaa kaldtes, „den forenede Orden" blev organiseret; Mr. Freece var ikke Tilsynsmand over Oplagshuset, men ligesom flere andre i den lille By Scipio var han i høj Grad interesseret i den forenede Orden og havde sin bestemte Del at varetage i den.

Denne Orden varede en Tid, men saa kom der Bud fra Hovedkvarteret, at den skulde ophøre, da dens Bestaaen krævede mere fuldkomne Mennesker, end man foreløbig kunde finde. Brigham Young var sjelden eller maaske aldrig i Scipio, og Peter Freece kjendte ham kun, som alle de øvrige Medlemmer i Kirken kjendte ham. Han var aldrig fremme i Kirken og var ingensinde nær forenet med Brigham Young.

Da Befalingen kom, at den forenede Orden skulde ophøre, nægtede Peter Freece at adlyde den, da han paastod, at netop den forenede Orden var Idealet af Fuldkommenhed. Han paastod at have Ret, og han tillige med nogle Andre paabegyndte en ny Sekt i Scipio. Han paastod, at han havde Syner og Aabenbaringer, og det var derfor, han blev udelukket af Kirken. Han blev ikke slæbt ud fra Tabernaklet eller nogen anden Plads, men det var alene for at bortskjære en død Gren af „Mormontroens Træ", at han udelukkedes; der var intet andet at gjøre, eftersom han fornægtede Mormonismen. Han blev paa ingen Maade fornærmet af nogen, men vedblev at bo i Scipio, indtil han flyttede til Salina. Da han bestemte sig til at ophæve sit Forhold

til sine to Hustruer, lod han sin første Hustru fuldstændig ude af Betragtning og nægtede hende Underhold, og dog var det hende, som havde baaret den sværeste Byrde i deres tidligere Ægteskab. Dette er noget, som bør kjendes af de Mennesker, til hvem Hans Peter henvender sig om Hjælp. Hans Peter skulde komme tilbage til Utah og nedsætte sig selv, naar han ved sine Løgne om Folket i hans egen Stat har fortjent nok til at kunne fuldende sin saa haardt tiltrængte juridiske Uddannelse.

Han har en Halvbroder, en Søn af hans Faders første Hustru. Han er Advokat og er bosat i Washington. Han rejste ogsaa til Østen og graduerede fra Ann Arbor Lovskole, men han forskaffede sig ikke Midler til at fuldende sine Studier ved en saa forkastelig og lumpen Methode som Hans Peters. Han er en ærlig Mand, og han træder frem til Utahs Forsvar, naar og hvor Lejlighed gives. Hans Peter burde følge hans Exempel.

Vi gjengive her et Brev fra Doktor Margaret A. Freece, som er en Søster til H. P. Freece og praktiserende Læge i Salina, Utah. Brevet er fremkommet i »Richfield Reaper« den 4. Juni 1908.

„Salina, Utah, den 25. Maj 1908.

En Artikel, publiceret i et af Statens Blade, indeholdende Udtog af et Foredrag, afholdt af H. P. Freece, faldt mig forleden i Øjnene, og jeg ønsker at sige til Folket her, at jeg misbilliger det deri fremsatte. Jeg maa sige, at ingensteds kunde Folket være mere omgjængeligt end her. Jeg har nydt en aldeles upartisk Behandling af Folket her som et Hele, siden den Dag jeg først kom til Salina. Jeg kan ogsaa tale for mine Brødre og for min Fader, og de føle, at de skylde Folket her en Undskyldning for den Artikel, som stod at læse i Bladet; men den er fremkommen uden vor Kundskab og uden vort Samtykke, og ingen af os ere ansvarlige for Noget, der kommer fra den Kant.

Deres forbundne

Margaret A. Freece."

Missionsnyheder.

Afløsning. Ældsterne Erastus J. Christiansen og Andrew P. Nielsen, som begge have arbejdet i Aarhus Konference, ere blevne hæderligt afløste med Tilladelse til at vende tilbage til deres Hjem i Utah. De forlode Esbjerg den 5. Juni og afsejlede fra Liverpool den 8. Juni med Dampskibet „Laurentic".

Ældste James A. Stevensen er hæderligt løst fra sin Missionsvirksomhed i Norge med Tilladelse til at rejse hjem. Br. Stevensen arbejdede først et Aar i Kristiania Konference, præsiderede derefter sex

Maaneder over Trondhjems Konference, og de sidste sex Maaneder har han virket blandt Slægt og Venner i Bergens Konference. Han forlod Liverpool den 8. Juni med Dampskibet „Laurentic".

Besøgende fra Utah. Politiinspektør John Hempel fra Salt Lake City har de sidste Par Uger opholdt sig i Skandinavien for i Selskab med sin Hustru, Søn og Svigerinde at besøge sit Barndomshjem og sine Slægtninge; vi havde den Glæde, at de forleden besøgte os. Inspektør Hempel er ikke Mormon, men han tæller sine bedste Venner blandt Mormonerne, og da han er en samvittighedsfuld og upartisk Embedsmand, har han vundet sine Overordnedes Tillid og sine Kollegers og Befolkningens Kjærlighed og Agtelse, saaledes at han nn indtager den næsthøjeste Stilling i Salt Lake Citys Politi. Han har altid et godt Ord tilovers for Mormonfolket og for Utah, hvor han har opholdt sig de sidste 20 Aar; da han hørte om Agitatoren Freeces ondskabsfulde selvvalgte Mission i Danmark, var han ikke bange for at stemple ham som en Bagvasker og som en Mand, der førte usandfærdig Tale. Vi ønske Inspektør Hempel og Familie et behageligt Ophold i hans Fødeland og takke ham meget for den venlige Indflydelse, han udøver til Gunst for os.

Professor Walter A. Kerr fra Statsuniversitetet i Salt Lake City tillige med Hustru og Svoger, Hyrum A. Belnap fra Ogden, Utah, fulgt af Ældste James P. Christensen, Missionær i Frederikshavn, har sidste Uge opholdt sig her i Hovedstaden for at se Stadens Seværdigheder og for at besøge Slægtninge.

Vi havde den Glæde at høre dem tale til en stor Forsamling i vort Aftenmøde sidste Søndag. Br. Kerr interesserede først Tilhørerne med en smuk Sang „Face to Face", og derefter med et Foredrag, der omhandlede etnographiske og sproglige Beviser for Mormons Bogs Ægthed, hvilke han havde studeret under et Ophold i gamle Mexico.

Hans Hustru gjorde et mægtigt Indtryk paa Forsamlingen, da hun i følelsesfulde Ord omtalte Bedstemoders og Moders Ofre ved at annamme Mormonismen her i Danmark i tidligere Dage. Hun følte, at hun stod i stor Taknemlighedsgjæld til dem for den Lykke og Glæde, hun nød formedelst Mormonismen, og ved nu selv at se de kjære Steder, om hvilke hun ved Kaminilden saa ofte havde hørt Moder fortælle med barnlig Kjærlighed, kunde hun bedre vurdere det Offer, de havde bragt.

Mangen Kvinde, som giftede sig for Guld, maatte hungre for Kjærlighed.

En Mand maa være een af to Ting; enten et Siv, som bevæges af Vinden, eller ogsaa en Vind, som bevæger Sivet.

Søndagsskolernes Program for August 1911.

1. Klasse.

22. Lektie: Job, hans Familie og hans Ofring for dem. Jobs Bog 1. Kap. osv.

23. Lektie: Jobs Prøver og hans Taalmodighed. „Herren gav, Herren tog, og hans Navn være lovet". Jobs Bog 2., 3. og 4. Kap. osv.

24. Lektie: Hvordan Job selv bliver en Trøster. Jobs Bog 19. Kap. osv. Lad Læreren gjøre sig bekjendt med hele Jobs Historie og fremholde Guds Tilskikkelser til Menneskenes Børn.

2. Klasse.

22. Lektie: En Hyrdedreng kaares til Konge. 1. Samuel 16. Kap.

23. Lektie: Kamp mod en Kæmpe. 1. Samuel 17. Kap.

24. Lektie: Undgaar med Nød og næppe Døden. 1. Samuel 18. Kap.

3. Klasse.

22. Lektie: Limhi — hans Folks Fangenskab — Krig, Pestilense og Hungersnød. Mosiah 20., 21. og 22. Kap.

23. Lektie: Jarediternes Optegnelser findes — Hvem Jarediterne vare. Mosiah 8. Kap., Ether 1. Kap.

24. Lektie: Limhis Folk undkomme ved Ammons Hjælp og naaer Zarahemla. Mosiah 22. Kap.

4. Klasse.

22. Lektie: Ezechiel, den fangne Profet. 595—574 f. Kr. — Profetens Kaldelse — Synet om Cherubim og Herrens Herlighed — gives en Bog at spise — Jerusalems Belejring og Indtagelse forudsiges — Dommens Natur. Ezech. 1.—7. og 24. Kap.

23. Lektie: Ezechiels Profetier. 595—574 f. Kr. — Edoms Fald — Israel skal blive helliget og igjen indsat — Synet om Dalen med de tørre Ben — Ephraim og Juda Træ — Dom over Gog og Magog. Ezech. 35.—39. Kap. incl.

24. Lektie: Jerusalems Ødelæggelse. 599—588 f. Kr. Hananias falske Profeti — Zedekias adspørger Herren — Herren selv strider imod Juda — Zedekias' Skæbne forudsagt — Jeremiahs fængsles — Kongens Samtale med ham — Profen kastes i Fængselskulen — Judas føres i Fangenskab. 2 Kong. 24 : 18—20; 25 : 1—22; 2 Krøn. 36 : 11—21; Jer. 28. Kap.; 21 : 1—8; 34 : 1—22; 37. Kap. osv.

En Utah-Redaktør i London.

V. S. Peet, en Ikke-Mormon fra Salt Lake City, Redaktør af „The Utah-Independent", ankom med Dampskibet „Laurentic" til Liverpool den 28. Maj. Han er sendt af Forretningssyndikater i Utah for at modarbejde den meningsløse Agitation mod Mormonerne, som netop nu finder Sted i England, og han er vel udrustet med Materiale til at modbevise alle de hadske Usandheder, som udslynges imod vort Folk, og som i høj Grad skade Staten Utahs Handels- og Forretningsliv.

Rygtet om Mr. Peets Ankomst var gaaet forud, og ikke saa snart havde han naaet Hotellet, før en Referent fra Storbladet „Liverpool Express" indfandt sig og underkastede ham et Interview, af hvilket vi gjengive følgende:

Paa Referentens Spørgsmaal om, hvad Hensigten var med hans Besøg til England, svarede han:

„Jeg er bleven sendt hertil af de Kommercielle og de Forretningsinteresserede i Utah som Følge af den Agitation, der nu finder Sted mod Mormonerne, og som truer med at standse Emigrationen til Utah og Bear-River Dalen. Jeg er kommen hertil for at udlove 1000 Dollars (3700 Kr.) for hvert enkelt Tilfælde, hvor det kan bevises, at unge Piger ere sendte til Utah i utugtigt Øjemed eller for at leve i Flerkoneri."

Referenten: „Ønsker De saavel Udenforstaaende som Mormoner til Salt Lake City?

„Vi ønske alle de gode Mennesker, vi kunne faa. Jeg er ikke selv Mormon, og mellem 55—60 Procent af Salt Lake Citys Befolkning ere Ikke-Mormoner. Faktum er, at Ikke-Mormonerne for Tiden have Magten i Staden, og en irsk-katolsk Katolik ved Navn Thomas Kearns er deres Leder."

„Er det ikke sandt, at Mormonbefolkningen forøges i Salt Lake City?"

„Jo, den forøges, men Ikke-Mormonerne forøges hurtigere. Saaledes findes der to meget smukke episkopale Kirker, og der findes mange Metodister. Selv tilhører jeg den congregationale Kirke, og min Hustru er nærmest en „Christian Scientist"."

Her betydede Mr. Peet, at han var i Besiddelse af Breve fra Manufacturers Association i Utah, Bear-River Land Company, Cole Banking Company, Utahs Guvernør og Ex-Guvernør samt Senator George Sutherland, og han oplyste, at disse, med Undtagelse af den nuværende Guvernør, alle vare Ikke-Mormoner. I Brevet fra Manufacturers Association hed det: „Stærkest protestere vi mod den Bagvaskelse, der udspredes i Stor-Britannien og andre Steder angaaende Forholdene i Utah. Tolerance, Oplysning, Dannelse og Alt, hvad der

befordrer Fremgang, Civilisation og et sundt, kristent Liv, findes intetsteds mere fremtrædende end i Utah."

Paa Referentens Spørgsmaal angaaende Garantien for den føromtalte udlovede Belønning forklarede Mr. Peet, at den er garanteret af en rig Ikke-Mormon ved Navn E. C. Loose, Stats-Senator og national-republikansk Komiteemedlem. Han tilføjede videre, at han foruden at udfordre til Debatter vilde overvære saa mange Møder, han kunde, hvor falske Beskyldninger mod Utah fremførtes.

I en Korrespondance til sit eget Blad i Salt Lake City skriver Mr. Peet: Søndag Aften overværede jeg et anti-mormonsk Friluftsmøde. Jeg vidste, at Marie Weed og Rev. Chennison med Rev. R. M. Stephenson vare Anti-Utah Kjæmpeløgnere, men de kunde ikke bruges som respektable Medhjælpere til disse „Gadesværmere" i Liverpool. En af disse Talere sagde, at Mormonerne have en stor Bygning eller et Distrikt i Salt Lake City, der anvendes til Prostitution, og den kaldes „Mormonhospitalet"; Hundreder af engelske Piger opsnappedes hver Maaned; de førtes til Utah af usle, lave, slebne, uvidende Mormonmissionærer og bleve indsatte i dette Hospital.

Jeg antager, han har hørt om det „American-Party-Stockade". Han sagde videre, at Salt Lake City var den mest forfaldne og ugudelige Stad i Verden, at Prostitution, Forbrydelser, Drukkenskab og Udsvævelser uhindret fandt Sted paa Byens Gader, og at Polygami tiltog, hvilket han beviste fra „Salt Lake Tribune"s offentliggjorte Liste over 220 nye lovstridige Ægteskaber. Han takkede Gud for, at Utah havde eet uforfærdet Blad, der vovede at advare hæderlige Folk mod at rejse til Utah. Dernæst fortalte han om Ordinancerne i Templerne, hvilket var saa liderligt, upassende og oprørende taabeligt, at jeg grundede paa, hvad værre der nu vilde komme.

En Røst fra Forsamlingen raabte:

„Fortæl os noget om Mountain-Meadow-Blodbadet!"

Af alt, hvad jeg hidtil har hørt af fanatisk og satanisk Løgneskraal, kunde Intet maale sig med, hvad denne ærede (!) Præstemand udtalte. Han beskyldte Brigham Young for at være Planlægger af det Hele osv.

Til Oplysning for Tilhørerne meddelte han, at han var en Episkopalpræst og var bleven omvendt i New-York. Jeg bad ham, om jeg maatte sige nogle Ord; men først da jeg forsikrede ham, at jeg ikke var Mormon, fik jeg Tilladelse. Han havde før sagt, at der i Salt Lake City hverken var Episkopal- eller andre Kirker. Jeg bad ham derfor at skrive til Francis Spaulding, Episkopal-Biskop i Utah, eller til Elmer I. Goshen, Præst ved First Congregational-Kirken, eller til Rev. Short, Præst ved Methodistkirken sammesteds, og spørge disse Herrer angaaende Mormonhospitalet, som han havde talt om, og som skulde være belig-

gende i Utah; naar han modtog disses Svar, bad jeg ham gjøre sine Tilhørere bekjendt med dem.

Hertil svarede han trodsigt, at han ikke vilde tro Noget, som kom fra Utah. Jeg bad ham da læse, hvad der staar om Utah i „Encyclopedia Britannica", hvis Forfatter, Prof. Geo. Marshall, er Medlem af hans egen Kirke. Hertil svarede han Nej og tilføjede, at han ikke vilde tro Bogen, hvis der stod noget godt om Utah i den. Han var fuldstændig fanatisk.

Jeg indbød da Forsamlingen til at overvære et Foredrag, som jeg vilde holde om Utah, ledsaget af Illustrationer, og de lovede at komme. Det blev mig fortalt, at hvis jeg havde været Mormon, vilde jeg være bleven jaget bort fra Gaden."

En god Prøve paa kristen Fordrageligbed!

Lad os være os selv — det, vi virkelig ere, og vi skulle aldrig bedrage os selv ligesaa lidt som Andre. Ingen Ydmygelse er mere frygtelig end den, at vi prange med laante Fjer.

Missionærernes Rapport for Juni 1911.

Konferencepræsident	Konference	Antal Missionærer	Skrifter omsatte	Bøger omsatte	Fremmedes Hjem besøgte	Evangeliske Samtaler	Møder afholdte	Døbte	Ordinerede	Børn velsignede
Richard C. Miller	Aalborg	17	10818	223	3650	594	38	5		2
Andrew Funk	Aarhus	23	16594	190	6650	494	74	5	4	
Anton J.T.Sørensen	Kjøbenhavn	24	21716	317	10159	768	94	5		
Christen M. Jensen	Bergen	16	13291	261	5233	579	67	4	1	
Peter C. Rasmussen	Kristiania	30	31872	93	10094	882	195	11		3
Jacob W. Olsen	Trondhjem	9	5707	139	1299	332	96			1
Totalsum for Missionen		119	99998	1223	37085	3649	564	30	5	6

Indhold:

Udgivet og forlagt af Andrew Jenson, Korsgade 11, Kjøbenhavn N.

Trykt hos F. E. Bording (V. Petersen).